

[Lykketoff]

virksomhed med infrastrukturfonde, en indsats for at forbedre kommunernes lånemuligheder ved reovering af kloak- og vandledninger, giftgrunde, bygning af ældreboliger, vedligeholdelse af offentlige bygninger og utraditionelle daginstitutionsløsninger.

Og så er der jo også kulturarven. Vi venter spændt på at høre – også fra Venstres politiske ordfører – om regeringens konkrete forslag til de store byggeplaner, som skal give det københavnske kulturliv nye rammer og hjælpe hovedstaden fremad. Også her er vi beredt til at gå ind med nye initiativer, der også kan hjælpe på beskæftigelsen.

Inden for miljø- og energisparearbejdet drejer det sig også om at få gang i de miljørigtige kredsløb. Det gælder både ude i virksomhederne, i husholdningerne, for elværkernes vedkommende og de steder, hvor introduktionen af grønne afgifter kan spille en rolle. Det kan ikke alene medvirke til at få kredsløbene i gang, men også til at finansiere lettelser i den personlige indkomstbeskatning.

Og så er der hele spørgsmålet om iværksætterpolitik og en aktiv erhvervs politik i det hele taget, hvor Socialdemokratiet har fremlagt en række nye bud til at få genoprettet en aktiv indsats. Det er særlig påkrævet netop nu i en situation, hvor sammenbruddet i den finansielle sektor, eftervirkningerne af guldflipperiet i 1980'erne, har ført til en sådan skræmthed i banker og andre finansinstitutioner, at det er meget svært for selv de allermest lødige erhvervsprojekter at få långivning i øjeblikket.

Fælles for alle de initiativer, Socialdemokratiet har peget på at man kan og skal sætte i gang nu, er, at det rent samfundsøkonomisk er en overskudsgivende forretning at gøre noget, når alternativet er, at mennesker og maskiner ruster op, hvis man ikke gør noget, at langtidsledighed vokser sig fast som et socialt problem, en invalidering for den enkelte. Men der er også det perspektiv i det, at det er noget, som vi alle sammen ved der skal gøres på et lidt senere tidspunkt. Og så er der selvfølgelig god fornuft i at få det rykket frem til i dag, hvor maskinellet og menneskene er der, hvor de ledige hænder står klar til at tage fat.

Det er også fornuftigt, fordi f.eks. infrastrukturinvesteringer i baner, veje og havne jo lige præcis er det, der skal til, for at vi også på lidt længere sigt kan skabe den ekstra konkurren-

cekræft, som vil gøre det muligt for erhvervslivet at beskæftige mange flere og forbedre deres eksportindsats. Og det er vigtigt, fordi vi ved, at miljøet skal forbedres, at adfærden skal ændres, og at det også kræver store investeringer.

Alle disse tankegange stiller jo store krav om ændringer i det finanslovsforlag, der blev gennemført så sent som i forgårs. Det kræver opgør med måltalfilosofien, det kræver en helt anden sammensætning af finansloven, end regeringen foreløbig har lagt op til. Men skal vi bryde den onde spiral, skal vi have de mange ledige i beskæftigelse, handler det ikke bare om nye arbejdspladser. Det drejer sig også om en fordomsfri og tænksom omfordeling af det arbejde, der er til rådighed i vort samfund – ikke så meget ved generelle arbejdstidsforkortelser, der som oftest blot fører til, at de samme personer tager overarbejde – men ved at vi henvender os til præcis de grupper, der er motiveret for at forlade arbejdsmarkedet i en periode og dermed give plads for en rotation, der kan bringe de ledige ind. Og her har vi jo eksperimenter i gang, som vi helt klart skal forbedre væsentligt, både med forældreorlov og ikke mindst med uddannelsesorlov.

I løbet af 1990'erne skal vi have gennemført en storslået reform, der kan sikre, at hundredtusinder af mænd og kvinder på arbejdspladserne kommer på efteruddannelse hvert år i kortere eller længere tid, får bedre kvalifikationer, styrker deres egne muligheder for beskæftigelse fremover, gavner erhvervslivets konkurrenceevne ved at få nye kundskaber. Det er jo den egentlige arbejdsmarkedsreform. Det er jo det egentlige strukturproblem på arbejdsmarkedet, vi skal løse på den måde. Det er forebyggelsen af flaskehalsproblemer, når der engang kommer ny fart i økonomien.

Derfor er Socialdemokratiets hovedtema i de aktuelle arbejdsmarkedsforhandlinger også, at nu må det være slut med at flytte rundt på problemerne, flytte rundt på arbejdsløsheden. Nu skal der skaffes et stort antal nye, rigtige, reelle arbejdspladser, nu skal der skaffes et stort antal nye, rigtige, reelle uddannelsespladser. Først når det er sikret, har vi det rigtige udgangspunkt for at kunne give dem, der stadig væk er ledige, nogle bedre tilbud end tidligere, nogle tilbud, der er tilpasset bedre til den enkeltes forudsætninger.